

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14365/2023
19.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јањичићевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Ибрахим Танкосић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и поништаја завештања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 140/23 од 25.01.2023. године, у седници одржаној 19.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 140/23 од 25.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 140/23 од 25.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 679/22 од 10.11.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је према туженој, као тестаменталном наследнику сада пок. ВВ из ..., да је ништаво завештање сачињено 19.08.2016. године у Новом Пазару од стране тестатора пок. ВВ бивше из ... у корист тужене. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкова парничног поступка од 198.065,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 140/23 од 25.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ради о парници ради утврђивања ништавости (ради поништаја) писменог завештања пред сведоцима, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја, а нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој правној ствари одлуку о основаности тужбеног захтева засновали на примени одговарајућих одредаба

материјалног права – члан 85. Закона о наслеђивању, која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизије нису дозвољене.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.06.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 1.973.000.00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела, не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд оценио да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић